Ao. 1831. No. 66.

GRONINGER COURANT

Vrijdag den 19 Augustus

De zoodanigen, welke nieuwe Eigenaars geworden zijn van Gebouwde en Ongebouwde Eigendommen, in de Gemeente *Groningen*, waarvan de Belasting nog van den ouden Eigenaar wordt ingevorderd, worden herinnerd, dat daarvan overteekening moet geschieden ten Kantore van de Zetters in het Raadhuis, waarmede zal worden gevaceerd, gedurende deze maand, telkens des voormiddags van 9 tot 12 uren, uitgezonderd des *Zondags*, na welken dag geene aangaven meer aangenomen zullen worden, met vertooning der noodige Bewijzen van Eigendoms aankomst; zullende zij, bij nalatigheid in dezen, de onaangenaamheden, daaruit voortvloeijende, zich zelven te wijten hebben.

Waarde Stadgenooten!

Gij allen zult gaarne hen, die ten gevolge van den strijd tegen België aan wonden en ongemakken lijden, door uwe giften willen bijstaan en door uwe bijdragen hun leed willen verzachten, maar daar velen uwer de gelegenheid ter verzending, waar zulks noodig is, ontbreekt, zoo zal het Korps Officieren der Groningsche D. D. Schutterij, 2de Ban, volvaardig uwe toezendingen van pluksel en linnen in ontvangst nemen, en bezorgen, waar zulks het meest noodig is; ten welken einde er van af *Maandag*, den 15 Augustus 1831, dagelijks, des namiddags van 4 tot 6 uren, eene Kommissie op de Krijgsraads Kamer op het Stadhuis alhier zal vaceren.

HET KORPS OFFICIEREN DER GRONINGSCHE DIENSTDOENDE SCHUTTERIJ, 2de BAN.

RUSLAND.

PETERSBURG den 27 Julij.

Het getal der personen, die alhier aan de *cholera* lijden, en nog meer dat der aan die ziekte stervenden, neemt dagelijks met iedere omstandigheid op eene allezins verblijdende wijze af, en zulks niettegenstaande er geene verandering van weder bij ons heeft plaats gehad, en voortdurend bij westewind dorre en somwijlen groote hitte heerscht. Eergisteren hadden wij hier in de schaduw eene hitte van 20 Reaumur. Ook in Kroonstad neemt het getal der zieken en der sterfelijkheid beduidend af.

De verhouding der genezingen komt daardoor schijnbaar min gunstig voor, dan dezelve inderdaad is, wijl heden de *cholera* dikwerf eene zenuwziekte na zich sleept, vaak met zeer gevaarlijke symtomen, en steeds eene langwijlige behandeling vorderende.

Zeer hevige aanvallen van *cholera*, die in weinige uren den dood veroorzaken, worden zeldzamer, maar komen toch ook somtijds nog voor.

In de provincie Esthland blijft bij voorduring de allermeest wenschelijke gezonds-toestand heerschen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN den 11 Augustus.

Volgens de dagbladen van Warschau, van den 3den, wist men aldaar, dat het Russisch leger nader op de hoofdstad aantrok, en voorzag men elk oogenblik de tijding, dat de beide legers met elkander handgemeen waren geweest, gelijk zij dan ook, naar luid van een berigt van de Poolsche grenzen, den 1 dezer werkelijk slaags zijn geweest.

De Poolsche bevelhebber *Skrynecki* heeft den 1 dezer bij dagorder aangekondigd, dat het den generaal *Dembinski* (welke met den generaal *Gielgud* naar Litthauen getrokken was, en sedert de nederlaag bij Wilna aldaar had rondgezworven) gelukt was, om zich, niettegenstaande de gevaren, welke hem van alle zijden omringden, met zijne manschap door de Russische troepen heen te slaan. De genoemde generaal moet met zijn korps, hetwelk, naar men zegt, 5000 man kavallerie en 6 stukken geschut sterk is, zich slechts weinige uren van Warschau, in de nabijheid van Stoczek, bevinden.

Volgens berigt uit Krakau, is het Russische korps, onder bevel van den generaal *Rudiger*, hetwelk den 28 Julij bij Josefow op den linker oever van den Weichsel is overgegaan, 15,000 man sterk geweest, en heeft hetzelve zich daarna terstond in verschillende rigtingen uitgebreid. Den 31sten moet echter het grootste gedeelte van die troepen weder op den regter oever zijn overgegaan, uit hoofde, gelijk men zeide, van demonstratiën, welke de Poolsche generaal *Chranowski* tegen Pulawy en Josefow maakte.

GROOTBRITTANJE.

LONDEN den 12 Augustus.

(Als een vervolg van hetgene wij in onze vorige mededeelden, voegen wij hier nog bij, hetwelk lord *Londonderry* in het Hoogerhuis, behalve het reeds bekende, nog gezegd heeft, ten aanzien der regeling van de Belgische zaak.)

De Mogendheden, zeide hij, waren eenparig overeengekomen nopens zekere grondslagen van scheiding, welke zij hadden verklaard onherroepelijk te zijn. Onze getrouwste Bondgenoot, de Koning der Nederlanden, was tot dezelve toegetreden, hoe onaangenaam de voorwaarden daarvan ook voor hem waren.

Na aldus de toestemming van den Koning der Nederlanden te hebben erlangd, was het te vooronderstellen geweest, dat men regtstreeks op het doel zou zijn afgegaan, en dat men nu ook het Belgisch bewind de grondslagen van scheiding zou hebben doen aannemen. Doch men heeft juist het tegendeel gedaan. Dewijl België halsstarrig was, heeft men zich op nieuw tot Nederland gekeerd, en gezegd: Gij hebt u tot een zeker punt laten voeren, en hierom zullen wij u verder brengen; daar lord *Ponsomby* zijne zending geëindigd verklaard en in allerijl Brussel verlaten heeft, zullen wij *u* dwingen, u aan de nieuwe, door het Fransch ministerie beraamde, voorwaarden te onderwerpen. En dat men zich wel herinnere, vervolgde de edele lord, de Koning der Nederlanden was tot de grondslagen toegetreden, welke door de Conferentie *onherroepelijk* waren verklaard. Het was eene schreeuwende onregtvaardigheid, den Koning der Nederlanden, na deze daad, andere concessiën op te leggen.

[illegible] verzwaarde het ongelijk door beleediging, met eene nieuwe zending naar 's Gravenhage af te vaardigen, ten einde den Nederlandschen Monarch zijne toestemming tot de nieuwe vorderingen te ontrukken. Het verschafte den spreker, voor de eer des Lands, genoegen, dat er geen Engelsch Staatsman met deze zending was belast geweest. Zijn geachte vriend, de baron *van Wessenberg*, was naar 's Gravenhage afgezonden, om te trachten, den Koning der Nederlanden, met vleitaal, tot de aanneming der 18 nieuwe preliminaire artikelen over te halen. Ten aanzien van deze artikelen zou hij alleen zeggen, dat de protokollen alles bepaald hadden, maar de preliminairen alles onbeslist lieten. Kon het anders, dat Nederland, toen het deze preliminairen ontving, gevoelde, dat hetzelve onwaardiglijk (*basely*) behandeld was, en dat het besloot, de kansen te wagen van dien regel van gedrag, welke zijne belangen en zijne eer even zeer geboden.

Hier las de edele lord verscheidene plaatsen uit het manifest van den Koning der Nederlanden voor, en merkte daarbij aan, dat met der daad de eed, welke de Koning van België had afgelegd, aan den Koning der Nederlanden geene keus had overgelaten omtrent den weg, dien dezelve, tot behoud van zijne onafhankelijkheid en eer, stond te volgen. De redenaar wenschte van den edelen graaf (den eersten minister) te weten, hoedanig de zaken thans gesteld waren?

Er was een *naamkoning* in België, maar geen der geschillen tusschen Nederland en België was vereffend. Bij gelegenheid, dat Koning *Leopold* de ingezetenen van Luxemburg en van andere plaatsen had toegesproken, had hij erkend, dat alles nog te regelen bleef. En in zulke omstandigheden was die Vorst op den Belgischen troon geplaatst! *Gave God, dat wij hem hier terug hadden!* Want de spreker wilde niet onderstellen, dat de edele graaf het voornemen had, een Engelsch leger gezamenlijk met de Fransche magt te doen handelen, om den Koning der Nederlanden tot onderwerping te noodzaken, te meer, daar deze Vorst tot al de oorspronkelijke door de Conferentie voorgeslagene bepalingen was toegetreden, en daar België alleen de hinderpaal voor derzelver aanneming was geweest. Frankrijk zond echter 50,000 man in België. Was het wel voegzaam, van de zijde van Koning *Leopold*, dat hij dezen bijstand gevraagd, of, van de zijde van Frankrijk, dat het dien verleend had? Koning *Leopold* stond aan het hoofd eener bevolking van vier millioenen, Nederland telde niet meer dan twee millioenen zielen. Had men ten minste niet kunnen wachten, dat Engeland zijne toestemming gegeven had? Maar dit was alleen daaraan toe te schrijven, dat Frankrijk den eersten stap ter regeling van de Europesche zaak deed, en dat de edele graaf (de eerste minister) hetzelve zijn gang liet gaan.

(Gebrek aan ruimte verhindert ons, omtrent deze belangrijke discussiën, waarin de regtvaardigheid onzer zaak door zulke aanzienlijke en geachte leden van het Hoogerhuis ten duidelijkste is betoogd, thans in bijzonderheden te treden; wij zullen er misschien nader op terugkomen. Wij willen nu alleen zeggen, dat wij van goeder hand onderrigt zijn, dat de redevoeringen van den lord *Londonderry*, den graaf *Aberdeen* en den heer *Carnarvon*, doch vooral van den hertog *van Wellington*, eenen diepen en *zeer gunstigen indruk* op het Huis gemaakt hebben. Van eene omstandigheid willen wij evenwel nog gewagen, namelijk, dat de hertog *van Wellington* aan het ministerie heeft verweten, dat de Koning der Nederlanden door zijnen gevolmagtigde, den heer *van Zuylen van Nyevelt*, aan het Engelsche gouvernement eene depêche had gezonden, waarin Hoogstdezelve stellig had verklaard, dat hij de fundamentele grondslagen van scheiding door zijne *moyens militaires* zou ondersteunen; [illegible] dat dezelve aan eenigen twijfel kon onderhevig zijn; dat die depêche door den Nederlandschen gevolmagtigde in handen van den secretaris van Staat voor de buitenlandsche zaken *Woensdag* was gesteld, doch dat die depêche niet was gelezen vóór *Donderdag nacht*, niettegenstaande de overbrenger der depêche aan den secretaris van Staat had verklaard, wat de Koning der Nederlanden verstond door *militaire maatregelen*. Had de secretaris van Staat niet kunnen goedvinden, zeide de hertog, de lezing der depêche zoo lang uit te stellen, het overtrekken der grenzen door de Nederlandsche krijgsmagt zou misschien nog kunnen verhinderd zijn geworden.

Omtrent deze belangrijke daadzaak kunnen wij op *goede gronden* zeggen, dat onze gevolmagtigde, de baron *van Zuylen van Nyevelt*, in het boven vermelde onderhoud met lord *Palmerston*, terwijl deze den brief van ons gouvernement niet opende, ronduit gezegd heeft: „*Wij zijn in oorlog met Prins Leopold!*" woorden, die inderdaad zoo duidelijk en onbewimpeld zijn, dat dezelve moeijelijk duidelijker en onbewimpelder kunnen worden uitgedrukt. Hoe lord *Palmerston* dezelve alleenlijk in den zin van eenen *zedelijken oorlog* (*guerre morale*) heeft gelieven te verstaan, is naauwelijks te bevatten. Overigens verdient het opgemerkt te worden, dat *de Times* van den 11den, die nog weinige dagen geleden zoo hevig tegen Nederland uitvoer, niet alleen thans op veel bedaarder zin gestemd is, maar, wat meer is, het gedrag van het Nederlandsche gouvernement van trouweloosheid, in het hervatten der vijandelijkheden, vrijspreekt en zelfs, in zekere opzigten, de verdediging van die regering op zich neemt.)

— Aan het bureau van buitenlandsche zaken is gisteren namiddag door de gevolmagtigde ministers der groote Mogendheden eene conferentie gehouden, welke ruim een uur geduurd heeft. Na het uiteen gaan van dezelve, heeft de Fransche afgezant aan ons hof, prins *Talleyrand*, met den graaf *Grey*, onzen eersten minister, een mondgesprek gehad.

Gisteren morgen zijn, door een' Koningsbode, alhier depêches van den heer *C. Bagot*, onzen afgezant te 's Gravenhage, aangebragt. Des avonds te voren waren ook aan het bureau van buitenlandsche zaken depêches voor den burggraaf *Palmerston*, uit Brussel, ontvangen.

In eene uitweiding van *de Times* van heden over Holland en België, worden hoofdzakelijk twee punten aangeroerd. Het eerste punt betreft het verslaan der Belgische armee van de Maas, onder het bevel van den generaal *Daine*, aan wien *de Times* den welverdienden titel van lagen verrader van 's Konings *Willems* zaak geeft, terwijl dat blad verder zegt, dat door dat verslaan het Hollandsche leger deszelfs roem, gekrenkt door den tegenspoed te Brussel in het vorige jaar, in de oogen van Europa rijkelijk hersteld heeft. Het tweede punt gaat den Koning der Nederlanden persoonlijk aan, en *de Times* verklaart thans ronduit, dat, ofschoon hij het hervatten der vijandelijkheden, uit hoofde van het groot gevaar, aan hetwelk hierdoor geheel Europa is blootgesteld geweest, niet kan goedkeuren, het echter niet te ontkennen is, dat Koning *Willem* door zijne vroegere Belgische onderdanen met grove ondankbaarheid, en van wegen zijne bondgenooten met hardheid behandeld is.

De *Times* verheugt zich wijders daarover, dat het Nederlandsche gouvernement, toegevende aan de voorstellingen van deszelfs vrienden in de Londensche Conferentie, bewilligd heeft in het terugtrekken van deszelfs troepen binnen de oude grenzen van Nederland. „Had," zegt de *Times*, „het Nederlandsche gouvernement zich door den voorspoed zijner wapenen laten wegslepen, om den oorlog door te zetten, dan zou zulks voor den vrede van Europa, en welligt voor Nederlands eigene veiligheid noodlottig geweest zijn." De *Times* twijfelt er voorts niet aan, of de terugtogt der Nederlandsche armee uit België zal ook den terugtogt der Fransche troepen onmiddellijk ten gevolge hebben. De gereedheid van Frankrijk, zegt dat blad verder, om deszelfs troepen terug te trekken, zal beter de kracht en de edelmoedigheid van het gouvernement van Koning *Philip* bewijzen, dan de snelheid en veerkracht, waarmede het den intogt derzelven aankondigde.

FRANKRIJK.

PARIJS den 11 Augustus.

De beraadslagingen over het antwoord op 's Konings aanspraak zijn den 9 Augustus in de Kamer der Afgevaardigden begonnen. De Kamer der Pairs zoude denzelfden dag zich met dat onderwerp in het openbaar hebben bezig gehouden; doch een brief van den eersten minister *Perrier*, waarin hij te kennen gaf, dat de tegenwoordigheid van hem en zijne ambtgenooten bij de Afgevaardigden vereischt werd, heeft de Pairs, hoewel blijkbaar met eenigen weerzin, van hun voornemen doen afzien.

Na eene vrij woelige woordenwisseling over den vorm, waarin men thans bij de Afgevaardigden over het antwoord zoude beraadslagen, die voornamelijk daaruit voortsproot, dat men vroeger deze zaak met geslotene deuren behandeld had, werd het ontwerp van dit stuk, zoodanig als het door de kommissie is opgesteld, voorgelezen. Dit opstel is in sommige opzigten een weêrklank van 's Konings aanspraak; doch wijkt ook hier en daar daarvan af. Bij deszelfs aanhef wordt te kennen gegeven, dat de misdadige woelingen der aanhangers van *Karel X* en de verwachtingen der dwazen, die van de oprigting van een gemeenebest droomen, niet beter verijdeld kunnen worden, dan door alle ambtsbetrekkingen bij uitsluiting aan bekwame en onberispelijke lieden toe te vertrouwen, die aan de beginselen der omwenteling van Julij getrouw zijn. Voorts wordt daarin gezegd, dat voor Frankrijk, hetwelk zich reeds zoo vele opofferingen heeft moeten getroosten, de spaarzaamheid in het gebruik der openbare geldmiddelen eene behoefte is; „maar," leest men verder in het antwoord, „indien de waardigheid of veiligheid van Frankrijk gevaar mogt loopen; indien men trachten mogt, aan hetzelve den rang te betwisten, waarop het in Europa aanspraak heeft, en dien het zich niet zal laten ontnemen, dan zouden de Franschen evenmin spaarzaam met hun goud, als met hun bloed zijn."

Nog vindt men in dit stuk de volgende zinsneden:

„België, dat zich, even als wij, uit *vrije beweging* eenen Koning gegeven heeft, is aangevallen geworden; onze legers trekken tot hulp van dat land op, en Frankrijk neemt met geestvervoering aan eene grootmoedige beweging deel, die tot doel heeft, om het beginsel onzer roemrijke omwenteling te verdedigen en te bevestigen, onze betrekkingen met onze naburen bepaaldelijk te regelen, en alle twijfelingen te doen ophouden, die in Frankrijk onaangename gewaarwordingen veroorzaken.

„Daar is nog iets, dat alle gemoederen vervult en diep beroert: het gevoel, door het lot van het ongelukkige en heldhaftige Polen ingeboezemd. Frankrijk dankt Uwe Majesteit, dat zij hare bemiddeling in deze zaak heeft aangeboden. De stem onzer staatslieden kon zich niet spoedig en niet krachtig genoeg ten behoeve van een volk doen hooren, welks herstelling in de rij der natiën door alle grootmoedige lieden en alle ware vrienden der Europesche beschaving zoo vurig gewenscht wordt.

„Bijaldien Europa thans van de regtschapenheid onzer bedoelingen en van de opregtheid onzer wenschen voor de handhaving des vredes overtuigd is, dan

)et het ook dit zijn van onze kracht en van onzen wil, om onze onafhanke- kheid en onze regten te doen eerbiedigen. Frankrijk zal die zorgvuldig en et ijverzucht bewaren."

Na de voorlezing van dit antwoord, hield de eerste minister *Perrier* eene lange devoering, waarin hij het door hem en zijne ambtgenooten aangenomen staat- indig stelsel verdedigde, en hoofdzakelijk beweerde, dat de groote meerderheid :r Franschen naar rust haakte, een vast bestuur verlangde en van elke nieuwe iwenteling een' afschuw had; dat het dus de pligt der ministers was, zich trouw aan de nieuwe grondwet te houden, en niet naar denkbeeldige verbete ngen te streven; dat hij en zijne ambtgenooten dien pligt getrouwelijk meenden :rvuld te hebben, en dat zij ten aanzien der buitenlandsche zaken het beginsel adden gevolgd, dat Frankrijk *veeleer door zijn zedelijk overwigt, dan door de 'acht zijner bajonetten*, aan het hoofd der Europesche beschaving behoorde te aan. Van Frankrijk hing, zoo als de heer *Perrier* zeide, de vrede der wereld oornamelijk af. De Koning van dat Rijk had zijne bemiddeling ten behoeve an Polen aangeboden, en de onderhandelingen over dat punt werden nog oortgezet; maar Frankrijk konde nog niet tot de erkenning van Polen overgaan, aar deze erkenning of niets beteekenen of eenen algemeenen oorlog na zich lepen zoude, waarin Polen zelf, door de medewerking der Mogendheden, die ich thans onzijdig hielden, te gronde zoude gaan.

Ten aanzien van België zeide de minister *Perrier*, dat Frankrijk de verkiezing an Prins *Leopold* tot Koning der Belgen met genoegen had gezien, daar het een somber wantrouwen voedde. „ Intusschen," ging de minister voort, „ heeft Frankrijk, te gelijk met de erkenning van Koning *Leopold*, voorwaarden vastge- teld, die de veiligheid en waardigheid van dat Rijk eischten. De ontmanteling ler vestingen zal de laatste sporen van 1815 uitwisschen. De onafhankelijkheid an België is gewaarborgd, deszelfs onzijdigheid zal het niet minder worden. De eene en de andere zullen, zoo als uit de jongste besluiten van het Fransche kabinet blijkt, des noods verdedigd worden.

„ Een Fransch leger heeft bevel tot het inrukken in België ontvangen, om den onverwachten aanval van den Koning der Nederlanden af te keeren. Deze onderneming, waartoe wij, na het ontvangen van den eersten brief van den Ko- ning der Belgen, besloten hebben, is het gevolg der overeenstemming, die tus- schen al de groote Mogendheden van Europa heerscht. Zij bewijst, *dat Frank- rijk sterk is*, dat deszelfs legers gereed staan, en dat onze jonge soldaten en ou- de generaals hunnen aangeërfden of zelf verkregenen roem waardig zijn."

De minister eindigde met te verklaren, dat slechts de besliste medewerking van eene meerderheid in de Kamer hem en zijne ambtgenooten konde overhalen, om in dienst, en aan hunne leus: *de grondwet en de vrede!* verder getrouw te blijven.

De heeren *Thouvenel* en *Thiers* hebben vervolgens nog in deze zitting het woord gevoerd; de eerste, om aan te toonen, hoe verkeerd het stelsel van het minis- terie omtrent de binnen- en buitenlandsche staatkunde geweest was, en de tweede, om dat regeringsstelsel te verdedigen. Onder anderen zeide de heer *Thouvenel*, dat het ministerie gelogen had, toen het beweerde, dat het bloed der Franschen niet dan tot verdediging van den vaderlandschen grond zoude gestort worden, daar thans dat bloed welligt voor het, door eenen Engelschen Prins geregeerde, België zoude stroomen.

De heer *Thiers* trachtte voornamelijk te doen zien, hoe verstandig de Fransche Regering gehandeld had, met om het bezit van België geenen oorlog te voeren, maar voor het doen gelden harer *aanspraken* op dat land een geschikt oogenblik af te wachten. Onder de gevaren van eenen algemeenen oorlog telde hij ook inzonderheid, dat alsdan Frankrijk hetzelfde schouwspel zoude opleveren als in 1793, toen — zoo als de heer *Thiers* beweerde — de Conventie uit het beginsel van zelfverdediging tot vreesselijke buitensporigheden en wreedheden had moeten komen. Deze laatste redenering verwekte vrij veel gemor en zelfs luide tegen- spraak in de vergadering.

— Brieven uit Mons vermelden den intogt van de troepen uit Valenciennes op den 9den in eerstgenoemde vesting, en behelzen verschillende bijzonderheden no- pens de vreugde-teekenen, met welke zij zijn ontvangen door de inwoners. De Belgische tolbedienden hebben de Fransche vlag uitgestoken, en, door de Fran- schen vermaand, om de Belgische daarbij te voegen, zulks nagelaten, zeggende, dat zij geene Belgische vlag hadden.

Van den 12*den*. Zondag, den 7den, is aan het bureau van buitenlandsche za- ken te Londen door al de leden der Conferentie een protokol geteekend, waarbij is bepaald dat, zoodra de Nederlandsche troepen uit België zullen zijn afge- trokken, de Fransche hulpmagt over de Fransche grenzen zal terug keeren.

— In de zitting van gisteren heeft de heer *Sebastiani* den gang van het mi- nisterie in krachtige bewoordingen verdedigd, herhalende over het algemeen zijn vroeger gezegde, dat het belang van Frankrijk en het belang van deszelfs in- stellingen vorderde, dat onze revolutie inwendig zonder oorlog zich bevestigde; van inwendige rust hing de buitenlandsche vrede af, en die vrede moest een' onberekenbaren invloed op het behoud der rust van binnen uitoefenen. — Het verwijt, dat men Polen niet was te hulp gekomen, verdedigde hij met te vra- gen, wat men dan had moeten doen? of men door de Rijnprovinciën, door de staten van het Duitsch verbond, door het Zwitsersche en Oostenrijksche ge- bied, met kanon en legers de Polen had moeten te hulp komen, met onmisbaar gevaar van zich roekeloos eenen verdelgingskrijg in die onderscheidene staten, of wel, in Polen zelf, de schrikkelijkste aller ziekten op den hals te halen? Met vertoogen had men gedaan, wat men vermogt; doch om Polen gewapender- hand in deszelfs geheel hersteld te zien, zou men eenen oorlog tegen Rusland, Oostenrijk en Pruissen te voeren hebben, en hetgene *Napoleon* te Wilna, met driemaal honderdduizend man, en meester van Litthauen en gansch Polen zijn- de, niet heeft durven doen, zouden wij zulks, met zoo veel minder kans van geluk, dan beproeven? (Hierop ging uit het centrum het algemeen geroep op: *Dat is waar, dat is juist!*) — Eergisteren hebben de heeren *Sebastiani* en *La- marque* zich naar het bosch van Boulogne begeven, om eenige woorden, door een' hunner gebezigd, met een tweegevecht te beslissen. Het schijnt echter niet tot het uiterste gekomen te zijn, vermits men de beide heeren kort daarna ge- zond en wel met hunne secondanten zag terug komen.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE *den* 17 *Augustus*.

Te Brussel heeft het naderen der Hollandsche troepen zeer groote ontsteltenis veroorzaakt. Vrijdag ochtend te vijf uren bragt een berigt, dat de Nederlan- ders bij Tervueren waren en Brussel bedreigden, een' algemeenen schrik en ver- warring te weeg. De alarmklok werd geluid, de gewapende burgers liepen naar hunne posten, aan de Namenschepoort werden barricades opgeworpen en op ver- schillende plaatsen stukken geschut geplant. Weldra bleek het echter, dat een valsch gerucht aanleiding tot al deze beweging gegeven had.

Den 11den, des avonds, was het Fransch hoofdkwartier te Nivelles. Vrijdag zijn de twee Fransche prinsen te Brussel aangekomen aan het hoofd van drie regementen van linie en een regement dragonders.

Van het kasteel van Antwerpen zijn berigten tot den 14den aangekomen, vol- gens welke destijds aldaar niets was voorgevallen.

Daaruit blijkt voorts, dat de onzen bij den uitval uit het kasteel op den 5den zich zoo ver verspreid en zoo vele vijandelijke werken vermeesterd hebben, dat het eenigen tijd geduurd heeft, eer men eene volledige opgave van het door hen verrigtte had kunnen doen. Thans was echter gebleken, dat het getal der ver- nagelde vijandelijke vuurmonden zevenentwintig bedragen heeft; dat boven- dien op eene der batterijen een aanmerkelijke voorraad ammunitie vernield, de laadgereedschappen gebroken en de affuiten zoo veel mogelijk onbruikbaar ge- maakt zijn; hebbende men bij denzelfden uitval in het gehucht Kiel nog 106 geweren der burgerwacht vermeesterd en aan stukken geslagen.

Verleden vrijdag was in de positie van ons eskader voor Antwerpen geene verandering.

Tegen over de citadel hebben de Hollanders eene doorsnijding in den dijk gemaakt, waardoor verscheidene vaartuigen gepasseerd zijn, om tusschen de citadel en de flotille, die voor Pijp-Tabak ligt, gemeenschap te houden.

— Uit Maastricht wordt, van den 12 dezer, gemeld:

„ De burgerwacht wordt op alle dorpen, die door de Hollanders bezet zijn, ontwapend; deze wapenen worden in het arsenaal alhier opgelegd en reeds zijn meer dan 3000 ons in handen gekomen, benevens eene groote menigte paarden. Te Hasselt zijn ook meer dan 3000 geweren buit gemaakt, alsmede een groot getal militaire voorwerpen van allerlei aard.

Daine is het kommando der divisie ontnomen en wordt deze thans door den generaal *Goethals* gekommandeerd; de overblijfselen daarvan bevinden zich op een half uur afstands van Luik."

— Berigten uit Venlo, van den 11 dezer, melden, dat sedert eenige dagen eene algemeene vlugt der inwoners aldaar plaats heeft. In het nabij gelegen Pruis- sisch dorp Kaldenkirchen is geene woning meer voor geld te bekomen; de mees- ten, waaronder de familiën van den stads-kommandant, van den burgemeester zelfs eenige officieren der burgerwacht, zijn met zak en pak derwaarts en in de omstreken op Pruissisch grondgebied gevlugt. Zeker iemand, die sedert jaren op een expeditie-kantoor werkzaam was, zich onvoorzigtig hebbende uitgelaten, dat de Hollandsche eer door hunne dappere krijgslieden gered was, is met de militaire magt uit zijne woning gehaald en op de Geldersche poort in arrest ge- bragt. Alle boomen en heggen rondom de stad zijn sedert eenige dagen omver gehakt.

Uit Kaldenkirchen meldde men, dat in de omstreken dier plaats vele Pruis- sische kavallerie sedert weinige dagen was aangekomen en dat vele artillerie van Keulen naar Wezel was getrokken.

— Volgens een' brief uit Brussel, over Frankrijk ontvangen, zou de heer *Surlet de Chokier*, zeer misnoegd over Vorst *Leopold*, bij welken hij niet den minsten invloed heeft kunnen bekomen, Brussel hebben verlaten.

— Hebben onze dapperen in weinige dagen den roem verworven van verschrikke- lijk te zijn in den strijd, niet minder lof oogsten zij in wegens hunne mensch- lievendheid, na het eindigen daarvan. Onze vijanden, de krijgsgevangenen, Zaturdag avond met twee schepen te Gorinchem doorgevoerd, hebben de beken- tenis van beiden openlijk gedaan en de officieren verklaard, dat zij, sedert het oogenblik van het nederleggen der wapenen, de beste bejegening hebben genoten en hun niets ontvreemd is geworden, welk lot zoo zelden aan krijgsgevangenen te beurt valt. Een hunner droeg nog dezelfde epauletten, waarmede hij vroeger bij ons leger gediend heeft. Ook de soldaten waren vrolijk en genieten hetzelfde onderhoud als die van ons leger.

— Sedert maanden ons geoefend hebbende in eene dier Hollandsche volksdeugden, welke door de vijanden zelve niet in twijfel getrokken, ja zelfs maar al te lang op de proef gesteld is, mogen wij thans, zonder vrees van door daadzaken gelo- genstraft te zullen worden, het hoofd opheffen en zeggen, dat niet slechts *geduld*, maar dat ook onverschrokken *moed* de onmiskenbare trek van het Hollandsche of oud-Nederlandsch volkskarakter uitmaakt. Het meest eervolle en officiële en boven alle misduiding verheven antwoord, hetwelk op zoo vele protokollen en artikelen kon gegeven worden, dat antwoord is door den Prins *van Oranje* gegeven met eene stem, die tot in Brussel zal kunnen gehoord zijn; gegeven uit de Hollandsche vuurmonden, die van den met voorbeeldeloozen moed over- weldigden *Montagne de Fer* bij Leuven den Belgen en hunnen *Leopold* hebben aan- gekondigd de waarheid van die oude spreuk: dat het gehoonde en geschonden regt vaak met langzamen, maar met niet minder zekeren tred voortgaat tot wre- king van zich zelven, maar de langzaamheid van dien voortgang door het gewigt en den nadruk betaald zet de slagen, welke aan die schenders van regt en eer toegebragt worden.

Van den dag af dat de Kroonprins den veldtogt opende, heeft ieder nieuw le- gerberigt nieuwe redenen opgeleverd, om het vertrouwen en de hoopvolle ver- wachting te wettigen, welke men een' veldheer als de Prins *van Oranje* en een leger zoo echt nationaal als dat, waarover hij het bevel voert, had doen opvat- ten. Doch uitkomsten zoo luisterrijk en schitterend als die, welke thans bekend geworden zijn, overtreffen ook zelfs de stoutste verwachtingen. De blijdschap, met bewondering gepaard, die heden door den Noord-Nederlander aan den dag gelegd wordt, kan alleen worden vergeleken *bij* en geëvenaard *door* den schrik en de verbaasdheid, die zich in de gebroken slagordeningen der uiteengejaagde leger- benden en bij de vlugtende legerhoofden den Zuid-Nederlander alom verspreid heeft, en deze uitkomsten zijn geenszins de vrucht van vreemde hulp of van el- ders toegesnelde medestrijders, neen, zij zijn, met Gods hulp alleen, door de van menschen verlaten en verraden Hollanders eervol verworven.

— Een der regeringsleden dezer stad uitgenoodigd zijnde, om door zijnen in- vloed mede te werken tot het zenden van linnen en pluksel ter verpleging van onze gekwetsten, en wijders deze aanvrage ook van elders in dagbladen ont- waard hebbende, heeft zich, ten einde de oorzaak van dit niet te dulden ge- brek op te sporen, en, zoo mogelijk, naar pligt en vaderlandsliefde hierin te helpen voorzien, onverwijld begeven naar het Rijks-magazijn van geneesmidde- len binnen deze stad, en aldaar, tot zijne uiterste bevreemding, zulk eenen voorraad van pluksel, windsels en oud linnen ontdekt, dat men een tweede lo- kaal had moeten aanleggen, om al den voorraad te bergen.

Deze voorraad nu, met al hetgene verder dient ter verpleging en genezing van onze dierbare zieken en gewonden, in de volledigste orde bij den anderen gezameld en gerangschikt, ligt ter beschikking van degenen, die tot den edelen pligt ter verzorging van onze gekwetste verdedigers geroepen zijn, en wordt, ten gevolge van hiertoe ingerigte requisitielijsten, zonder het minste verwijl, afgeleverd op daarmede overeenstemmende lijsten van expeditie, die de verantwoordelijkheid moeten regelen, maar tevens overtuigen van de zorg, welke er gedragen wordt, om niemand verkeerdelijk of te vergeefs te doen aanvragen.

AMSTERDAM *den* 17 *Augustus*.

Men leest in het *Algemeen Handelsblad* de volgende brieven:

Aan de Redactie van het A. H. B.

Ik heb in uw geacht blad onderscheidene artikels gelezen, die ten doel hadden, de noodzakelijkheid te betoogen, van ons aan de voorgeslagene 18 artike- len der Mogendheden te onderwerpen. De schrijver heeft ter goeder trouw ge- meend, dat zulks het eenige middel voor ons was, om uit onzen tegenwoordi- gen benarden toestand gered te worden.

De Koning heeft er anders over gedacht, en begrepen, dat wij onze eigene krachten konden aanwenden, om betere voorwaarden te bedingen. Toen het *voorwaarts* klonk, dacht men vrij algemeen, dat de Koning dezen moedigen stap niet waagde, dan op de verzekering der Mogendheden, dat zij het zouden aan- zien. De tusschenkomst der Franschen met 50,000 man, ten behoeve van Bel- gië, wijzigde die denkwijze wel eenigermate, maar men begreep toch, dat onze geëerbiedigde Koning op zich zelven de vijandelijkheden niet zoude begonnen hebben zonder de aanmoediging of toegezegde hulp van eene der vijf Mogend- heden.

Het blijkt nu, of *schijnt* te blijken, dat de Koning, steunende alleen op de regtvaardigheid zijner zaak en op den moed der natie, dien heiligen krijg heeft ondernomen. De natie heeft op eene luisterrijke wijze aan zijn vertrouwen be- antwoord. De Hollandsche leeuw heeft niet te vergeefs zijne manen geschud; — overal vlieden de snorkende, pogchende Belgen en de Oranjevanen zijn in het hart van België geplant!

Nu zwaait men onze moedige strijders allen lof toe, maar velen beschouwen de onderneming op zich zelve als roekeloos en onvoorzigtig. Ik houde het er voor, dat zij in de gegevene omstandigheden wel overwogen en onvermijdelijk was. Ik houde het er voor, dat zij in de gevolgen voor ons beter, of althans meer onschadelijk zal zijn, dan wanneer de werkeloosheid was blijven voortdu- ren en de eindelijke onderwerping aan die ellendige preliminairen ten gevolge had gehad. Men verbeelde zich eens, dat de Koning aan het beurtelings bid- den en smeeken en dreigen der Mogendheden had toegegeven; dat hij begrepen had een offer aan den algemeenen vrede te moeten brengen; dat de citadel van Antwerpen ontruimd was geworden, en de schutters en vrijwilligers verlof had- den gekregen, om naar huis te keeren; ik wil er nog bijvoegen, dat wij ons op de eene of andere wijze met de Belgen hadden weten te verstaan. (Hoe ech- ter, dat is God bekend!) Welk een' indruk zou een en ander op de natie ge- maakt hebben? De Prins *van Oranje* zou zich niet van eene blaam hebben kun- nen zuiveren, die vroegere betrekkingen, hoogstwaarschijnlijk buiten zijne schuld, op hem geladen hadden; hij, die geroepen is, ons eenmaal te regeren, zou met mistrouwen, misschien met afkeer hebben blijven beschouwd worden. Zij, die met zooveel gewilligheid goed en bloed voor het Vaderland veil hadden; zij, die vrolijk hunne haardsteden, hunne bedrijven verlieten, om negen a tien maanden in vestingen en grenssteden militaire diensten te verrigten, zouden zij, zouden allen niet gemord hebben over het nutteloze hunner opofferingen, en de Mo- gendheden, die het ons nu kwalijk nemen, dat wij de aanvallers zijn, zouden zij ons niet uitgelagchen hebben, dat wij met zulke groote middelen, als ter onzer beschikking stonden, ons de wet hadden laten voorschrijven? Wat zou- den wij hebben kunnen antwoorden op de aantijgingen van lafheid en flaauw- hartigheid, die ons de lieve Brabanders zoo ruimschoots toegevoegd hebben? Als daar dan nog bijgekomen was: verval van handel, moeijelijkheden met de Belgen over de uitlegging van het traktaat; ik vrees, dat de band, die ons zoo naauw aan het Doorluchtig Oranjehuis verbindt, welligt verscheurd zou zijn geworden. De Hollander heeft een taai geduld, dit ligt in zijn koel, nadenkend karakter, maar in eergevoel doet hij voor geene andere volken onder. Hij laat zich tergen, maar nooit trappen. De Koning kende de zijnen; hij wist, dat de schutters en vrijwilligers door negen maanden oefening in militairen herschapen waren; dat hij kundige legerhoofden en knappe soldaten had! dat op zijne roep- stem allen zich met liefde en geestdrift onder de vanen van zijne dappere zonen zouden scharen. Hij wist, dat dit alles aan den nieuwbakken Belgischen Ko- ning ontbrak. De Prins *van Oranje* moest zich aan de Natie aansluiten, en da- delijk zou de Natie zich niets meer van hem herinneren, dan dat hij de Held van Quatre-bras en Waterloo was, en haar reeds eenmaal tot de overwinning geleid had; en zou hij onder zulke omstandigheden niet een' beslissenden stap hebben durven, hebben moeten wagen? God loone den edelen Vorst, die zoo veel van zijne onderdanen verwachtte! en God loone het moedig volk, dat met zooveel vuur en bereidwilligheid aan die verwachting beantwoordde! Laat nu

Frankrijk met zijne ... den terugtogt dwingen, wij zijn er trotsch op, dat twee zulke groote Mogendheden het noodig oordeelen, tegen eene bevolking als de onze zulk eene magt te ontwikkelen! Wij verlaten de overwonnene streken van snorkers en onverlaten, die wel door verraad eene snoode muiterij wisten te bewerken, maar, als het er op aankomt, geen' moed hebben die te verdedigen; wij keeren terug met roem beladen, en met de bewondering van geheel Europa; de Belgen zijn ten prooi aan de algemeene verachting, zelfs die hunner *belangelooze* helpers; en zal die gunstige stemming voor ons dan ook geene gunstige gevolgen voor ons verder bestaan hebben? Ik zou volmondig ja durven zeggen; het Engelsche ministerie mag nu met Frankrijk heulen; maar dat onnatuurlijk verbond kan niet lang duren; de Britten, hoe zelfzuchtig ook, zijn bewonderaars van edele opofferingen en volharding; hebben zij ons te gering geacht, zij zullen spoedig gevoelen, dat wij als weleer het groote bolwerk op het vaste land tegen de aanmatigingen van Frankrijk kunnen zijn; verscheiden hunner hebben zich reeds in de beide Huizen in dien zin uitgelaten; — laat ons dan op God en op onze eigene krachten blijven vertrouwen! — Neen, dappere strijders! gij zult niet te vergeefs uw leven gewaagd, uw bloed gestort hebben; gij zult niet alleen roem inoogsten; maar ook de redders van uw Vaderland zijn! en onze geliefde Koning zal den troost hebben, dat hij voor vier millioenen ondankbaren, die zich van hem afscheidden, twee millioenen behoudt, die hij als zijne kinderen kan beschouwen, en die onder zijne vaderlijke regering gelukkig zijn.

Leuven den 13 *Augustus.*

Amice!

Hier zit ik met een potteke Leuvens bier voor mij, en de vijf minuten, die ik over heb, zijn aan u en uwe vrienden gewijd. Wij hebben gisteren regt moeten kloppen, en de positiën, die wij hebben moeten innemen, waren zoo hoog, dat wij wezenlijk zeggen kunnen, ooijevaarsnesten te hebben moeten uithalen; maar met *Willem*, dien wij in vollen ernst God *Mars* durven noemen, is ons niets onmogelijk; in mijne tegenwoordigheid werd hem een paard onder het lijf doodgeschoten; een officicier van gezondheid, die vlak nevens hem stond, zeide: *is Uwe Hoogheid geblesseerd? — Neen!* antwoordde de Prins, *het is niets, geheel niets; als die honden mij treffen willen, moeten zij beter leeren mikken*, en in eene minuut had hij een ander paard beklommen en vloog als een bliksemschicht weder voorwaarts. Wij hadden het zeer hard, een warme dag in elke beteekenis, maar een Goddelijke dag voor oud-Nederland; zoo veel braven op het veld van eer, wier namen in onzer aller harten steeds leven zullen. De brave kolonel der kurassiers *Gallières* en zijn zoon hebben door denzelfden kogel het been verloren. Men stond pal in het midden der gevaren, als echte zonen uit Neêrlands oude leeuwenteelt, en de Belgen, die snoevers, in hunne schoonste positie, lieten zich wegdringen; wij hebben hen vermorzeld; zeven parlementairen kwamen in weinig tijds opdagen. Eindelijk gaf *Willem* toe, maar niet anders, dan onder beding, dat te 12 uren Zaturdags middags Leuvens poorten door ons zouden bezet worden. Dit is geschied, en wij zijn binnen de stad, waar *Gaillard* zoo wreedaardig vermoord is. Dezen nacht is de Fransche generaal *Belliard* aangekomen. Men heeft op nieuw geparlementeerd, maar niets hielp, totdat wij circa 12 uren heden alhier binnengetrokken zijn.

Dit schrijvende, komt juist de 1ste divisie der heeren jagers Leidsche Studenten, jagers Rookmaker, jagers Utrecht en jagers Groningen hier de eerewacht bezetten, gedurende den zeer korten tijd, dat de Prinsen alhier verblijven zullen. De generaal *Belliard* heeft onze wacht een' korten tijd gekommandeerd; veel eer voor ons. De conventie is gesloten. Morgen gaan wij met kleine dagmarschen naar het Vaderland, de Prins heeft het mij zelf gezegd; de conventie moet zeer voordeelig voor ons zijn; want *Willem* was als in den hemel van vreugde; hier op het stadhuis is dit gebeurd.

Drink vooral heden avond ter eere van Prins *Willem*, en van Prins *Frederik*; want zelfs de vijanden roemen *Willems* moed, en zijne kunde als veldheer. Binnen twee dagen twee veldslagen geleverd en gewonnen, *Daine* verslagen en Leuven ingenomen. Een paard onder zijn lijf dood geschoten! welk een veldheer! Wie weet, of dit wel aan *Napoleon* gebeurd is! Morgen vertrekken reeds met kleine dagmarschen de Leidsche Studenten naar huis; ik hoop u spoedig te zien. De muzijk van onderscheidene korpsen laat zich door de geheele stad hooren. De Prins gaat naar Holland over Tirlemont; ik hoop u nader honderd schoone trekken, daden en woorden te verhalen. Vaarwel, mijn Vriend!

ARNHEM *den* 17 *Augustus.*

De *Belgische Moniteur* van den 14den geeft een legerberigt uit Mechelen, betrekkelijk den slag bij Leuven. Men erkent daarbij, na eenige voorafgaande snorkerij, zijne nederlaag en dat men Leuven heeft moeten ontruimen. Verder blijkt uit dit legerberigt, dat de Koning der Belgen nog even tijd heeft gehad, om te paard naar Mechelen te ontkomen. Weinig tijds nadat hij voorbij was, werd de weg reeds door Hollandsche troepen bezet.

De Belgen zeggen in hun legerberigt, dat zij vele gekwetsten hebben, onder welke verscheidene hoofd-officieren.

Den 14den heeft men te Brussel door de Engelsche dagbladen berigt gekregen, dat de Koning der Nederlanden aan de Conferentie te Londen heeft te kennen gegeven, dat de Hollandsche troepen uit België zullen terugtrekken, zoodra de Fransche armee in dit land komen mogt, daar Z. M. dit zal beschouwen als een teeken, dat de Conferentie de twistzaak der Belgen opgenomen heeft.

Extract uit een' brief van eenen vrijwilliger.

Bivouac voor *Leuven*, den 14 Augustus 1831.

Ja vriendje! als wij zoo van tijd tot tijd al vernemen, wat er zoo al op onderscheidene punten is voorgevallen, dan moeten wij toch waarlijk zeggen: *wij* hebben gedaan wat de *Belgen* beloofd hadden te doen. *Zij* toch wilden ons over den Moerdijk jagen en *wij* hebben hen tot over drie hunner rivieren (de groote en kleine Nethe en over den Demer) gejaagd; *zij* wilden ons dwingen om naar hunne pijpen te dansen en zouden, volgens hun zeggen, ons in ons Land de wetten hebben komen voorschrijven, indien zij niet beducht waren geweest, dat de Engelschen ons zouden hebben komen bijstaan; en nu hadden *wij* gewis dit gedaan, als de Franschen, volgens hun regt van non-interventie, niet tusschen beiden gekomen waren. *Nique* wilde, naar zijne snoeftaal te hooren, met driehonderd man zeshonderd Rotterdammers verslaan, en ziet daar, nu laten zich gisteren dertig lansiers, met een' Belgischen officier aan hun hoofd, door onzen luitenant-kolonel *Nepveu*, die maar vijftien dragonders onder zijne bevelen had, gevangen nemen. Ik heb nog niet gehoord, hoe de vent heet, maar als het *Nique* zelf was, die, als ik wel onderrigt ben, thans ook bij de lansiers staat, dan zou ik er duizend gulden voor geven, om hem eens in Rotterdam te zien, of liever om hem eens met eenen Gelderschen of Vrieschen plattelands schutter te laten bakeleijen. Ook verhaalt men van een' onzer officiers, die, reeds door twee lansiers gevangen genomen zijnde, toen men hem zijne sabel afvroeg, bij het uittrekken van dezelve eerst den eenen nedervelde, en, toen op den anderen aanvallende, dezen even eens buiten gevecht stelde.

Maar waar zoude ik eindigen, indien ik u al de afzonderlijke heldendaden wilde vermelden, waarvan de omstreken van Leuven, van Pellenberg (1) af tot aan den IJzeren berg (2) toe, getuigen geweest zijn; daar, van den veldheer af tot den geringsten legerknecht toe, elk zijn' pligt gedaan heeft en betoonde, dat hij gevoelde voor eene goede zaak te zijn ten strijde getoogen.

De Prins, onder anderen, zegt men, steeg even zoo koelbloedig op het paard, dat de adjudant van het hoofdkwartier *Hougel* hem aanbood, toen het zijne de beenen verbrijzeld waren, als wij hem dit vaak voor zijn paleis te 's Gravenhage hebben zien doen.

EINDHOVEN *den* 13 *Augustus.*

De generaal *Cort Heijligers* is met de 4de divisie naar Weert getrokken en heden morgen aldaar aangekomen, om den beruchten *de Brouckère* met zijne 2000 man Belgen een bezoek te geven. Aldaar komende, was deze met zijne troepen in overhaasting naar Roermond en Venlo gevlugt. De onzen trokken door Weert en hebben de vlugtenden vervolgd.

DORDRECHT *den* 14 *Augustus.*

Zoo als alles schijnt aan te kondigen, heeft het vechten thans een einde genomen, en is de veldtogt dus voor onze dapperen met een uiterst roemrijk wapenfeit besloten. Volgens getuigenis van den heer *van Omphal*, adjudant van Zijne Maj., die hier in den afgeloopen nacht gepasseerd is, zouden ongetwijfeld, buiten vreemde tusschenkomst, de onzen reeds in het bezit van Brussel zijn. Men schijnt voorts te mogen vooronderstellen, dat, indien nu onze armee, voor de naderende Fransche armee, naar onze grenzen terug trekken moet, zulks huiswaarts keeren zal, gesierd met ... en omhuld van de liefde en erkentelijkheid van landgenooten en vrienden, en van den eerbied en achting zelfs van den kant onzer vijanden.

HULST *den* 12 *Augustus.*

Bijna dagelijks vallen er hier schermutselingen voor met de voorposten; gelukkig is daarbij nog geen der troepen geblesseerd. Zaturdag is een oud-kommies, *Mazet* genaamd, achtergebleven; hij was vol moed met onze troepen op den vijand uitgetrokken, doch werd den volgenden morgen dood gevonden, hebbende een' kogel in de borst, een' kolfslag op het hoofd, vijf bajonetsteken en twee sabelhouwen, en bovendien geheel uitgestroopt. Gisteren namiddag van 4 uren tot 's avonds half 10 zijn zij weder, een klein half uur van de stad, slaags geweest, zoodat wij gedurig een hevig musketvuur hoorden; ook toen zijn de onzen, na den vijand tot over de grenzen terug geslagen te hebben, ongewond terug gekomen, eenen Belg, zwaar gewond door een' kogel in de hersenen, medebrengende, waaraan hij heden nacht overleden is. Het zijn allen *gardes civiques*, die, volgens hun aangenomen plan van oorlogen, in heggen en struiken, achter boomen, schuren en uit de woningen op de onzen vuren, die, daar wij maar een klein garnizoen van hoogstens 400 man hebben, nooit met meer dan 70 of 80 man kunnen uittrekken, en dan uiterst omzigtig moeten te werk gaan, daar zij dan meestal tegen 4 à 500 man moeten staan; overigens gaat de geestdrift onzer troepen alle beschrijving te boven, waarbij zij het geluk hebben van een' kommandant te hebben, die, deze soort van oorlogen in Oost-Indië gewoon zijnde, bij dapperheid veel beleid paart.

HAARLEM *den* 15 *Augustus.*

In de hoop, dat *Daine* stand zoude houden, heeft vorst *Leopold* zijne troepen in Aerschot willen vereenigen, en heeft de generaal *de Tieken de Terhove* zich, na eenige weifelingen, met zijne drie brigaden derwaarts begeven. Zoo ver men kan nagaan, hebben die troepen bestaan uit 14 bataljons van de gewezene 1ste, 4de, en 17de afdeelingen, gewezene vrijwilligers van *Lescailles* en jagers van *Niellon*, welke nog met een paar bataljons zijn versterkt, en dan een zoodanig gedeelte van de burgerwacht, als bruikbaar voor militaire beweging is bevonden. Op de treurmare uit Luik, en het doordringen der onzen naar Tirlemont, is Aerschot echter hals over hoofd ontruimd, en de positie voor Leuven bezet, van waar de vijand den 12den is verdreven, en alwaar hij, zonder tusschenkomst van Engelsche onderhandelaren, wel denkelijk op gelijke wijze als de troep van *Daine* zoude zijn toegesteld geworden.

Intusschen blijkt het, *dat de Fransche legermagt in België is getrokken.* De maarschalk *Gérard* heeft den 9den eene proclamatie aan zijn leger uitgevaardigd, uit het hoofdkwartier van Maubeuge, waarin den soldaten wordt te kennen gegeven, dat zij de onafhankelijkheid gaan verdedigen van een volk, 't welk Frankrijk aan het hoofd zijner vrienden plaatst, met de bijvoeging, dat zij, door het ondersteunen van dezen geallieerde, de zaak van Frankrijk zelf bevorderen [welke proclamatie, naar het schijnt, in Engeland geen' zeer gunstigen indruk heeft gemaakt]. Uit Namen wordt stellig gemeld, dat den 9den aldaar 1600 man infanterie is aangekomen, met eenig geschut en ruiterij, en met vreugdegejuich is ontvangen. Na de komst van *Daine* heeft men van Luik dadelijk pogingen aangewend, om een deel dier manschap derwaarts te doen trekken, doch dit is niet gelukt, en zoo het schijnt, hebben eenige dezer troepen den 11den of daaromtrent den weg naar Waveren ingeslagen. Aan den anderen kant zijn twee regementen infanterie, en twee regementen ruiterij in Mons gekomen, en is de ruiterij, bestaande uit het 5de regement dragonders en het 6de huzaren, den 11den tot Holle doorgetrokken, terwijl de maarschalk *Gérard* met de Prinsen *van Orléans* en *van Némours* dien avond in Brussel werden gewacht. — Den 10den zijn nog Fransche bataljons in Namen binnen gekomen, en hebben, zoo men zegt, eenige kompagniën van de burgerwacht bezit genomen van het kasteel. Het aantal Fransche troepen, den 10den op Belgischen bodem aanwezig, werd berekend, te Mons op 7000, te Namen op 5000. Van de zijde van Rijssel zouden almede eenige bataljons naar Meenen, en vervolgens naar Gent trekken.

Het is tot eere der menschheid eene zeer troostrijke opmerking, de kracht gade te slaan, welke de regtvaardigheid aan eene zaak geeft, welke zonder dien steun nagenoeg hopeloos zou moeten geacht worden.

Het oproerig België heeft zich, door Frankrijk ondersteund, als een afzonderlijke Staat daargesteld. Engeland heeft eenen Koning geschonken; beide te zamen hebben over de regeling der onderlinge betrekkingen van Holland en België zoo lang onderhandeld, totdat eindelijk al de belangen van Holland, ten opzigte van de schuld, van de grenzen, ja van de veiligheid zelve van den Staat, aan België schenen opgeofferd te worden.

Maar nu was de mate van het onregt volgemeten, het Hollandsch geduld ten einde; de Koning verwerpt de vredesvoorslagen, verklaart zich aan de vroeger onherroepelijk vastgestelde bepalingen te houden, en zendt zijne zonen met een leger uit, om de Belgen tot het aannemen dier billijke voorwaarden te noodzaken. Twee groote Mogendheden, Frankrijk en Engeland, toonen zich hierover uitermate verstoord. Frankrijk dreigt met een leger, hetwelk onmiddellijk België scheen te moeten binnenrukken, en het nationale leger binnen onze grenzen te moeten terug dringen; Engeland houdt eene vloot gereed onder denzelfden bevelhebber, die te Navarino de Turken tot toegeeflijkheid jegens de Grieken genoodzaakt had; de overige Mogendheden schijnen beider handelingen goed te keuren. En nogtans! Het Fransche leger blijft lang genoeg aan de grenzen staan; de Engelsche vloot komt niet haastig opzetten; twee Belgische legers worden door ons verslagen; en terwijl zich in Frankrijk zoowel als in Engeland krachtige stemmen tegen het onregt, hetwelk ons aangedaan werd, verheffen, staat de Prins *van Oranje*, te midden zijner overwinningen, stil, omdat *schikkingen tusschen Holland en Frankrijk dit vorderen.*

De Conferentie zelve schijnt het inmiddels geraden te hebben gevonden, de Belgen tot definitive onderhandelingen aan te sporen in den geest der Protokollen; van de 18 Artikelen schijnt zij, blijkens de mededeeling van onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, niets meer te willen hooren. Zouden wij door een waardig en standvastig gedrag welligt nu reeds het doel bereikt hebben, waartoe wij voor weinige dagen het zwaard hebben uitgetrokken? (*Noordstar.*)

LEOPOLDS KLAGT.

By God! Es geht ja nicht! my glory runs away!
O plainful king I am! fortuin heeft mij begeven!
Ik zit er deerlijk in en roep vergeefs o wee!!
Daar alles mij bespot; geen hoop mij meer doet leven!
Dat satans Botervolk is Jupiter gelijk;
Het hakt er slechts op in, en slaat mijn lamme helden
De knokkels bont en blaauw, en jaagt me in eigen rijk
Van de eene plek naar de aâr! wie kan mijn onheil melden?!
Ach, was ik liever maar gebleven in het land,
Dat mij zoo gul en goed wou spijzen en wou drenken;
Daar had ik roastbeaf, punch en portwijn met verstand;
Hier zit ik als een gek; niets kan mij laaf'nis schenken!
Ik nam de kroon wel aan van 't liberaal gespuis,
Maar niet om voor die kroon zoo dadelijk te vechten;
Nog naauw'lijks ben ik baas en zet mijn voet in huis,
Of 'k moet, parbleu! ten strijd en 't moeilijkst pleit beslechten.
Eerst dacht ik met gemak van stad tot stad te gaan,
En wierook van 't kanailje als snuiftabak te snuiven;
Maar neen! ik zag mijn plan geheel in duigen slaan,
Mijn dierbaar luchtkasteel als wierookdamp verstuiven!
Wat baat het, of broer PHILIP mij al zijn Franschen geeft?
Hij helpt mij uit belang, om mij een kool te stoven,
Daar hij juist door die hulp regt op mijn kroontje heeft,
Dat 'k gaarne voor mijn rust hem willig wil beloven.
Hoe vliegt een ved'ren troon toch spoedig in de lucht!
Ik had zoo'n pret en zin in 't sierlijk schepter zwieren;
Maar nu, tot walgens toe, verzadigd van de klucht,
Haak ik weêr naar het uur, om vrij te rentenieren!
Och, had ik 't geld weêrom, dat ik al heb besteed,
Om 't naakte Belgendom, zoo blij met gouden schijven,
Te streelen mild en ruim, toen ik mijn' intogt deed!
Ik kon er meen'ge *Miss* in Eng'land meê gerijven.
Gelukkig, dat ik nog van 't kost'lijk pensioen,
Door 't parlement verleend, geen' afstand heb geteekend;
Ik hield als Belgisch heer wel deftig mijn fatsoen,
Maar heb uit staatslist ook mijn aardsch belang berekend.

---

(1) Pellenberg is een dorp, in het arrondissement Leuven, vijf kwartier van deze stad, ten noorden van den straatweg van daar op Thienen, op eene hoogte gelegen.

(2) De IJzeren berg is een heuvel ten westen van Leuven, aan welks voet die stad gelegen is; hij heeft zijnen naam ontleend van de ijzerachtige stof, die men op deszelfs oppervlakte ontwaart, en doet vermoeden, dat dezelve inwendig eene ijzermijn zoude bevatten.

Mijn loophaan loopt ten eind op 't *damned continent!*
Ik zal, zoo goed ik kan, de zaken zien te schikken,
En dan geef ik den brui van 't Konings element:
Men zondigt eer men 't weet, en valt in strik op strikken!
Ik heb dat koopje duur! want nergens zal men weêr
Mijn hoogheid bij het lot tot rijksmonarch verkiezen!
Mijn aanzien ben ik kwijt, en met mijn geld mijn eer;
Wat kan een mensch met regt toch meer op aard verliezen?!
Een' zwaren, harden strijd heb ik nog door te staan! —
'k Moet met de stoomboot straks naar Eng'land retourneren;
En grijnst Neptunus weêr op reis me als onlangs aan,
Dan zal ik zonder hart gewis in Londen keeren.
o Donk're nacht van zorg, die 't laatste vonkje moed
In LEOPOLD verdooft! o toppunt van gevaren!
Eer sterf ik als een slaaf, eer 'k ooit weêr wenschen voed,
Om met een pinkend oog op troon of kroon te staren!

D. B.

(*Arnhemsche Courant.*)

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE *SOND* GEPASSEERD ZIJN.

Den 6 Augustus: D. H. Drewes, *Vriendschap*, van Riga naar Holland.
" " H. H. Middel, *Onderneming*, van Petersburg naar Amsterdam.
" " C. D. Flap, *Anna Albertine*, van Riga naar de Maas.

*** Aan de Leden van de SOCIETEIT *DE UITSPANNING* wordt door deze bekend gemaakt, dat er op den 24 Augustus aanstaande, zijnde de verjaardag van Z. M. onzen Koning, des avonds te acht uren, MUZIJK in genoemde Societeit zal zijn.

Groningen *Namens de Directie:*
den 15 Augustus 1831. GERBRAND VAN CALCAR.
Secretaris.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Heden nacht ten half een ure verloste van een' ZOON REMSIEMA HARKEMA, geliefde Echtgenoote van

Groningen W. ARKEMA JUNIOR.
den 17 Augustus 1831. *Sic [illegible]*

*** Heden verloste van eene DOCHTER ANNA MARIA PIEL, geliefde Echtgenoote van

Groningen L. D[illegible]
den 17 Augustus 1831.

*** Heden overleed, tot mijne groote droefheid, mijn geliefde Echtgenoot, de Wel Geboren Heer CORNELIS HENDRIK TJADEN JULLENS, in den ouderdom van ruim 38 jaren en nadat wij ruim 8 jaren door den Echt waren vereenigd geweest.

Op den Huize te *Glimmen*, ALBERTINA HENRIETTA TEN BERGE,
onder *Noordlaren*, Wedw. C. H. TJADEN JULLENS.
den 10 Augustus 1831.

*** *Groningen* den 15 Augustus 1831. Heden morgen overleed alhier zeer onverwacht, na veeljarig sukkelen en lijden, de Wel Edel Gestrenge Heer *Mr.* RENEKE GOCKINGA, in den ouderdom van ruim 66 jaren.

*** Heden overleed ons eenigst ZOONTJE, in welks bezit wij ons slechts negen weken mogten verblijden.

Groningen GERHARDUS v. B. LIEFTINCK,
den 15 Augustus 1831. *Koopman* in de Poele-straat.

*** Op den Huize *Veenlust*, onder *Westerbroek*, den 16 Augustus. Heden te 3 uren, in den morgen, overleed mijn waardige Echtgenoot G. D. FIEBENS, *Kerkvoogd dezer Gemeente.* — Na eene ongesteldheid van 5 dagen, ontzonk hij ons zeer onverwacht, in het 55ste jaar zijns levens. 26 jaren mogt ik den dierbaren overledene bezitten. Vijf kinderen, de vrucht van onzen Echt, benevens een Schoonzoon, en des ontslapenen gehuwde Voordochter betreuren met mij 's mans afsterven. Zijn gul en ongeveinsd karakter, zijne zucht voor regt en billijkheid verbond velen, die hem van nabij kenden, aan zich. — Onafgebroken en met ijver voor de belangen van zijn gezin werkzaam, verliezen wij in den gestorvenen Man en Vader veel. — Intusschen, door de kracht en de hope der Godsdienst gesterkt, wenschen wij onder den gevoeligen slag kinderlijk stil te zijn, en den weg Gods met ons te eerbiedigen.

A. L. BOUMAN,
Wedw. G. D. FIEBENS.

*** Op heden ontvingen wij uit *Emden* het voor ons treurig berigt, dat het den Grooten Albestuurder van 's menschen leven behaagd heeft, na eene kortstondige ongesteldheid, door den dood weg te nemen onze veel geliefde Moeder MECHELINA GETRUIDA OORTWIJN, Weduwe van wijlen den Heer M. VAN GEEST, in den ouderdom van 77 jaren.

Hetgene ons bij haar verlies opbeurt, is, dat wij niet behoeven te treuren als dezulken, die geene hope hebben.

Groningen E. VAN GEEST,
den 16 Augustus 1831. namens mijne Broeders en Zusters.

Dienende deze tot algemeene kennisgeving.

*** Heden overleed tot onze droefheid ons jongste Zoontje HENDRIK, in welks bezit wij ons 1 jaar en 11 dagen mogten verblijden.

Groningen H. KEIZER.
den 16 Augustus 1831. J. KEIZER,
geb. DIEPHUIS.

Strekkende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

*** Heden avond ongeveer 8 uren overleed, na langdurige sukkeling, mijne hartelijk geliefde Echtgenoote MAIKE HUNINGA, eenigste beminde Dochter van P. H. HUNINGA, in den jeugdigen ouderdom van ruim vijfentwintig jaren, nadat wij ruim zes jaren door een' genoegelijken echt waren vereenigd geweest; — mij nalatende twee lieve Kindertjes, die haar verlies niet beseffen.

Hoe hard mij die slag ook treft, wensch ik echter Gode te zwijgen.

Middelstum R. T. ELEMA.
den 17 Augustus 1831.

Dienende deze zoo tot bijzondere als algemeene kennisgeving.

*** Wordt geadverteerd, dat op het aan *Zijne Majesteit* den KONING gepresenteerd Rekwest van JOAN JACOB VAN BULDEREN, *Commissionair*, wonende te *Groningen*, verzoekende surseance van betaling, procedures en executiën voor den tijd van twaalf maanden, welk Rekwest door Z. M. was gerenvoijeerd aan Z. E. den MINISTER VAN JUSTITIE, en door dezen gesteld in handen van de Vacantie-Kamer van het Hoog Geregtshof in *'s Gravenhage*, hetzelve Hof, bij appointement in dato den 5 Augustus 1831, alvorens aan Z. M. te dienen van berigt, consideratiën en advijs, den Requirant, benevens alle zijne Crediteuren heeft geordonneerd te compareren op *Vrijdag*, *den 7 October* 1831, voor de Heeren Mrs VAN SWINDEN en GEVERS, *Raden in den Hove*, als COMMISSARISSEN, die hen zullen hooren en den Hove rapport doen, met bijvoeging dat, hetzij dezelve Crediteuren compareren dan niet, door het Hof zal worden geadviseerd, zoo als bevonden zal worden te behooren; — en voorts dat aan den Requirant, hangende de deliberatiën, van Z. M. is verleend provisionele surseance van betaling en van alle regterlijke vervolgingen.

Het Rekwest, appointement, balance en bijlagen zullen inmiddels ter visie liggen in *'s Gravenhage*, ten Kantore van Mr. WILLEM VAN DER JAGT, *Procureur* bij welgemelden Hove, mitsgaders kopijelijk ten Kantore van Mr. E. J. OFFERHAUS, *Advokaat* en *Notaris* te *Groningen*.

*** De HOUDERS DER BANK VAN LEENING, te *GRONINGEN*, adverteren, dat alle Panden, zoo bij hen in de maanden Mei, Junij en Julij 1830 zijn *Verzet*, en geteekend met de letters T, V en W, zullen moeten worden Afgerent en Gelost, en wel letter T van den 22 tot den 26 Augustus, letter V van den 29 Augustus tot den 2 September, letter W van den 5 tot den 9 September; zullende, bij gebreke van dien, anders *finaal* Verkocht worden.

*** Degenen, welke genegen zijn, om aan te nemen de WERKLOONEN, die vereischt worden tot het MAKEN van eenen ORGELSTOEL in en van het LEVEREN der MATERIALEN en van het VERWEN van POORTEN, HEKKEN, enz. aan de *BROEDERKERK*, waarvan de beide Bestekken ter lezing liggen bij J. VOKKELMAN, kunnen hunne beslotene Biljetten bezorgen op den 20 Augustus 1831, des namiddags te 3 uren, in de Broederkerk, en bij de opening dier Biljetten aldaar tegenwoordig zijn.

*** Een ieder, wie iets te verzenden heeft aan de edele *Verdedigers* onzes *Vaderlands*, om het even tot welk Korps behoorende, in of nabij *'s Hertogenbosch*, of *Nijmegen* liggende, wordt gelegenheid tot eene kostelooze verzending voor beide Steden aangeboden. Adres bij den DRUKKER DEZER.

*** Ten overstaan van Mr. WILLEM JAN QUINTUS, openbaar Notaris, residerende te *Groningen*, gedenken de Erven van wijlen Mevrouw de Weduwe METELERKAMP, op *Donderdag*, den 1 September 1831, des avonds te 7 uren, ten huize van de Erven BRUINS, in den *Toelust*, aan de Groote Markt te *Groningen*, publiek, aan de meestbiedenden te Verkoopen:

I. Eene groote, hecht-sterke HEEREN BEHUIZING, geteekend lett. J no. 179 V Roode lett. K no. 61, staande en gelegen Westzijde vooraan in de Oude Boteringe-straat, te *Groningen*, waarin verscheidene ruime Beneden- en Bovenkamers, Keuken, Kelders, Stalling en Koetshuis, hebbende zijn' Uit- en Inrid in de Messemakers straat, en een HOF er achter, met een' vrijen Uitgang door eenen mandeeligen Gang naar de Zwanen-straat; wijders onder het voorste gedeelte een Woonkelder, welke afzonderlijk wordt verhuurd.

II. Eene VROUWEN ZITPLAATS in Martini Kerk, te *Groningen*, zijnde de 4de Plaats van de Noordzijde, in de eerste Bank voor den Pilaar van het voormalige Prinsessen gestoelte.

Om op den 1 October 1831 te aanvaarden.

Gemelde Behuizing kan door de gegadigden worden bezien op den 25 en 26 Augustus 1831, des namiddags van 2 tot 5 uren, en de Bewijzen van Eigendom en Koop-Conditiën, waarbij de betaling van den Koopprijs op den 1 Mei 1832 bepaald wordt, zullen 8 dagen vóór den Verkoop ter lezing liggen ten Kantore van gemelden Notaris.

*** HOUTVEILING.

Op *Zaturdag*, den 20 Augustus 1831, des voormiddags te 11 uren, zullen, door eenen bevoegden BEAMBTE, ten huize van de Juffrouw WESTERMOLEN, te *Appingedam*, onder werkelijke Houtkoopers worden Geveild, eenige Ladingen *LAURWIGS* en *ARENDALS HOUT*, bestaande in extra zware BALKEN, JUFFERS, KULDERS en SPIEREN, liggende genommerd bij de Scheepstimmerwerf van VAN DER WERF, te *Appingedam*. Conditiën zijn te bekomen ten huize van Verkoop en nadere informatiën ten Kantore van den Scheeps correspondent P. STRATINGH, te *Delfzijl*.

*** De ONTVANGER DER ADMINISTRATIE te *Delfzijl*, te dezen behoorlijk gekwalificeerd, zal, op *Donderdag*, den 25 Augustus 1831, des voormiddags te 11 uren, voor het Kantoor aldaar, overgaan tot den Verkoop, *ad usum jus habentium*, van nagemelde GOEDEREN, in den nacht van den 30 op den 31 Julij jl. onder het Kerspel *Uitwierda*, op onbekenden, door de Ambtenaren, te *Delfzijl* gestationneerd, aangehaald en ten dezen Kantore overgebragt; als:

739 Ponden GERAFFINEERD ZOUT;
317 Kannen BUITENLANDSCHE BRANDEWIJN; en
327 Kannen JENEVER.

Zullende de Goederen door de Gadingmakenden, ten opgemelden Kantore, op voorschreven datum, des voormiddags te 10 uren, kunnen worden bezigtigd; terwijl de Voorwaarden van Verkoop bij de Wedw. SMAAL, te *Delfzijl*, ter lezing zullen liggen.

De Ontvanger voornoemd:
BELLINGA.

*** HOUTVEILING.

Op *DONDERDAG*, den 25 AUGUSTUS 1831, des voormiddags te 11 uren, zullen, ten huize van den Kastelein H. G. ROELFSEMA, te *Delfzijl*, onder werkelijke Houtkoopers, onderscheidene Ladingen extra gladde en zware *NOORDSCHE HOUTWAREN*, in publieke Veiling, ter Verkoop worden gepresenteerd, en daarvan de Notitiën bij opgemelden Kastelein te bekomen zijn.

Verkooping van *Afbraak* van een' *Korenmolen.*

Aanstaanden *MAANDAG*, den 22 Augustus 1831, des morgens te 10 uren, zullen, door de *Firma* BOS & COMP., aan den Korenmolen *de Eendragt*, op den Wal, bij Krane-poort, publiek worden Verkocht: twee MOLENROEDEN, waarvan een als zoodanig nog weder gebruikt kan worden; voorts eene menigte RIB- en KLEEDINGHOUT en verder AFBRAAK, tot onderscheiden Timmerwerk geschikt.

*** LET WEL.

Wordt *Uit de Hand ter Verkoop* aangeboden, eene hechte en sterke BEHUIZING, staande en gelegen op den hoek van de Folteringe-straat, aan de Vischmarkt, te *Groningen*, alwaar sedert vele jaren met goed gevolg de *Kasteleins-Affaire* is uitgeoefend geworden. Gadingmakenden kunnen het Huis dagelijks in oogenschouw nemen en nader onderrigt bekomen bij den Heer L. TIDDENS, in de Gelkinge straat, ter zelfder Stede.

*** Eene BOVENWONING te *HUUR*, om op den 1 November te aanvaarden; adres bij S. VAN ROIJEN, *Apotheker* aan de Vischmarkt.

*** ANDERS en HANS DEDEKAM, te *Arendal*, in *Noorwegen*, zich voortdurend bij de Heeren Handelaren en Scheepskapiteins aanbevelende, nemen de vrijheid bekend te maken, dat bij hen te bekomen zijn: beste nieuwe VUREN en GREENEN BALKEN, toppige en regte JUFFERS van alle lengten, DIJKPALEN, DIJKDOLLEN, en overige soorten van HOUTWAREN tot de billijkste prijzen. Voorts gewoonlijke spoedige expeditie.

*** Een gehuwd PERSOON, bewijzen van goed gedrag kunnende produceren, biedt zich aan, om als KOETSIER of tot een ander einde dadelijk of om November in Dienst te treden. Nader onderrigt aan het KANTOOR DEZER COURANT.

STAAT VAN DE MIDDELPRIJZEN DER GRANEN EN ANDERE OBJECTEN, *welke te* Groningen, *gedurende de* eerste helft *der maand Augustus* 1831, *zijn verkocht; alles naar* Nederlandsche *Maten en Gewigten.*

Witte Tarw, .. pr m.	f 9-50	Boter, ... pr. ℔	f 0-65	Aardappel. pr. m.	f 1-12
Roode Dito,	—— 9-00	Holl. Kaas,	—— 0-70	Moutwijn, pr. vat,	—— 20-00
Rogge, ...	—— 6-20	StolkscheDito	—— 0-70	Jenever, ..	—— 22-00
Vroege Gerst,	—— 4-20	LeidscheDito	—— 0-40	Hooi, per 100 ℔	—— 2-00
Late Dito, .	—— 3-75	Wittebrood,	—— 0-42	Stroo,	—— 1-50
Boekweit, ..	—— 6-28	Tarwe Dito,	—— 0-38	Steenk., p. 1500	—— 27-00
Haver, ...	—— 2-75	Rogge Dito,	—— 0-09	Turf, de 100, ..	—— 0-35
Witte Boonen,	—— 13-00	Ossenvleesch,	—— 0-45	Raap-Olie, pr. vat,	—— 30-00
Witte Erwten,	—— 5-00	Koe Dito, .	—— 0-45	Lijn Dito,	—— 28-00
Groene Dito,	—— 6-00	Kalfs Dito ..	—— 0-40	Aw.-Zaad, pr. m.	—— -
Graauwe Dito,	—— 5-50	SchapenDito,	—— 0-32	Raap Dito,	—— 8-50
Tarwe-Meel,	—— 14-00	Lams Dito,	—— 0-32	Lijn Dito,	—— 8-00
Rogge Dito,	—— 13-50	Versch Vark. Do.	—— 0-50	Kaarsen, per ℔.	—— 0-80
Gerste Dito,	—— 11-00	Gerookt Dito	—— 0-90		

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 12 tot en met den 18 Augustus zijn alhier geboren 8 zoons en 4 dochters; gehuwd geene; overleden 10 ouden en 8 jongen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, *op de Beurs te* Amsterdam, *den 17 Augustus.*

			geblev.				geblev.
Werkelijke Schuld .	2½ pc.	36¾ à 37¼	36⅞	Weener Oblig. Metal. 5	pc.	76¾ à 78	77¼
Uitgestelde dito		11/16 - 12/16	¾	dito dito te Londen 5	—	-	
Kansbiljetten	f	13¼ - 13¾	13½	dito dito 2½	—	-	
Stellen van Kansbiljetten	f	-		Weener Bank-Actien ..	f	-	
Amortisatie Syndik.	4½ pc.	58¾ - 59¼	59¼	Aandeelen bij Rotschild .	f	-	
dito dito	3½	— 47¼ - 48¾	48¼	dito dito 2de Neg. 4	pc.	-	
Oorlogslasten ... 5		— 71½ - 72	71¾	dito Rusland ... 5	—	82 - 82¾	82½
Schatkistbiljetten .. 6		— 81½ - 82¼	82	dito A. 1828 en 1829 5	—	8[illegible] - 8[illegible]¾	8[illegible]½
Anticipatie-biljetten 6		— 100¾ - 101¼	101	Rusl. Ins. op 't Grootb. 6	—	53 - 53½	53¼
Negotiatie 42 m. .. 6		— 79½ - 80¼	80	dito Cert. dito 6	—	-	
Reversalen Neg. 42 m. ...		-		dito dito te Hamburg 5	—	-	
Domein Losrenten .	2½ pc.	-		dito dito te Londen 5	—	-	
Handel-Maatschappij	4½ —	-		Aandeelen Polen	f	-	
Tiers Cons. op 21 Aug. 3		— 58 - 58¾	58⅝	Oblig. Den. te Lond. 3	pc.	-	
Gecons. Annuit op [illegible] 3		— 82½ - 83	82¾	Griekenl. te L. 1 Neg. 5	—	-	
Napels, aldaar gedom. 5		— 64¼ - 65	64¾	dito dito 2 dito 5	—	-	
dito te Londen dito . 5		— -		Columbia .. 1 Neg. 6	—	-	
Perpet. Spanje, Amst. 5		— 42¾ - 43¾	43	dito .. dito 6	—	-	
Obl. d. te P. en L. ged. 3		— 8 - 8½	8¼	Mexico 5	—	-	
Coupons dito ... 5		—		dito 6	—	-	
Oblig. Weenerbank . 5	pc.	-		Brasilie 5	—	-	
Certif. van orig. Ween.				Peru 5	—	-	
gtd. Bco. Obl. ...	2½ —	-					

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met *autorisatie.*)